

РЕШЕНИЕ

№ 28344

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6062** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2 б.“м“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б., адрес: [населено място], [улица], ет.4,моб.тел.: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GRAM-196720 от 04.05.2026г. на младши автоконтрольор А. Д., отдел „Пътна полиция“,СДВР, с която по отношение на жалбоподателката е постановно временно временно спиране от движение на ППС на собственик, ойто допуска,организира или предоставя управление на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата отворени за обществено ползване или ги ползва за други цели освен в съответствие на тяхното предназначение, за срок от 3месеца.

Жалбоподателят оспорва факта,че е участвал в състезание, като самото потегляне на зелен светофар по –рязко не е достатъчно да се приеме участие в нерегламентирано състезание. АУАН липсват обективни доказателства за състезание,като е записано единствено,че действията на водачите „ясно сочеха за съревнование по скорост“ Не е посочен другият участник в състезанието, а самата дума предполага поне две превозни средства,което опровергава и фактическата обстановка. В АУАН не са посочени измерена скорост на автомобила, превишаване разрешената скорост, данни за продължителност на състезанието, изминатото разстояние в режим на съревнование, конкретното опасно поведение и наличието на съгласуваност с водача на другия автомобил.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата.

С оглед твърденията на страните, предмета на служебна проверка и по съществото на спора съдът съобрази и приема:

С оспорваната Заповед е установено, че спямо жалбоподателят е съставен АУАН № GA 5212213, затова, че А. С. на 04.05.2026г. около 22:30ч. в [населено място] по [улица] с посока на движение от ул. Околовръстен път към бул. България, управлява лек автомобил Х. С2000, рег. [рег. номер на МПС], като на кръстовището с ул. Х. И. участва в нерегламентирани състезания. Описано е, че стоеки на светофара, заедно с автомобил БМВ 3 3 рег. [рег. номер на МПС] при светване на зелен сигнал водачите рязко и умишлено увеличават оборотите на двигателите на място и потеглят синхронно с високо ускорение, движейки се успоредно в две съседни ленти, като действията им ясно сочат целта за съревяване по скорост а не нормално движение в градска среда с което и застрашават останалите участници в движението.

На тази база и на основание чл.171 т.2 б. "М" от ЗДвП по отношение на г-н С. е приложена мярка „временно спиран от движение на ППС на собственик, който допуска, организира или предоставя управление на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата за обществено ползване или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение, за срок от 3 месеца“.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-12086 от 14.10.2025 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Оспорената по делото заповед е издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" – СДВР, като за него е приложена и заповед № 513-9636 от 13.09.2024г. на директора на СДВР с която е преназначен на длъжност младши автоконтрольор, първа степен, отдел ПП на СДВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Относно наличието на фактически и правни основания, то извън изложеното в самата заповед следва да се има предвид още, че съгласно Тълкувателно решение №16/1975 г. на ОСГК на ВС, което не е загубило актуалност и след приемането на АПК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, например в съобщението до страните, или в друг документ към изпратената преписка. Противно на твърденията на жалбоподателя процесно оспорваната заповед съдържа препращане към

съставеният спрямо жалбоподателят АУАН, изрично е посочено, че същият е взет предвид, и от този акт се установяват всички необходими за обосновката на акта обстоятелства. В този смисъл процесната заповед е мотивирана. И от тези данни ясно е установява и датата и часа на установеното нарушение.

В т.ч. дата, част, местоположение, фактическа обстановка, поведение на нарушителя, данни за другият автомобил позволяващи индивидуализацията му прочее. Следва ясно да се посочи, че данни за измерена скорост на автомобила, превишаване разрешената скорост, данни за продължителност на състезанието, изминатото разстояние в режим на съревнование, конкретното опасно поведение и наличието на съгласуваност с водача на другия автомобил не са нормативно изискуеми раквизити а и липсата на такива данни е неотнотсима към установеният факт на нарушението, доколкото:

Скоростта на автомобила е ирелевантна, предвид факта, че съставената ПАМ не третира превишена скорост, а състезателно тръгване на зелен светофар не предполага и подобно превишение. Въпреки това факта на потегляне също може да има състезателен характер.

Данните за продължителността на състезанието биха били необходими ако се приеме, че е налице „рали“ или аналогична състезателна продължителност, а такова твърдение липсва в оспорената заповед. Законовата разпоредба впрочем също не третира продължителността като съставомерен факт.

Що се касае до съгласуваността с водача на другият автомобил – същата не следва да бъде доказвана от ответника чрез договор, СРС или прочее доказателства а същата може да бъде ясно установена от конклюдентните им действия. И такива данни са изложени в акта.

Като продължение:

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т. 2, б. "м" от същия закон е визирана хипотезата на временно спиране от движение на ППС на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца.

Нарушението на жалбоподателя, констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Актът е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл. 40-43 от ЗАНН за съставянето му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание. В хода на иницирираното съдебно производство по обжалване на ПАМ жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.

По искане на жалбоподателя по делото е проведен разпит на свидетел – събиране на гласни доказателствени средства. Същите по никакъв начин не опровергават посоченото в акта и установено по преписката, макар да съдържат ясна насоченост към такава именно дейност. Съдът не може да приеме безпристрастно и обективно показания от типа на „минахме през булеварда“, „обвинени сме за гонка“, „не сме карали бързо“,

„автомобилът,който ни спря“, „задавахме въпрос“ и прочее фрази ясно показващи отъждествяване на свидетеля със самият жалбоподател. Още повече – свидетелят е спруга на жалбоподателя.

Същевременно и видно от показанията на свидетелката, приплъзването на колага е резултат от мокър асфалт. Т.е. несъмнено е имало приплъзване. Такова синхоринизирано поднасяне от страна на две коли, спрели успоредно на светофар, при това без други коли наоколо, съдът приема като допълнителна индиция за законосъобразност на посочените в ЗППАМ факти.

Посочената мярка - временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "м" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

С оглед изложеното процесната заповед се явява законосъобразна и оспорването следва да се отхвърли.

Като следствие и съгласно нормата на чл.143 ал.3 АПК основателна и претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.Същото следва да се определи в минимален размер съгласно НЗПП.

По изложените съображения, Административен съд – София град, 74 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ГРАМ-196720 от 04.05.2026г. на младши автоконтрольор А. Д., отдел „Пътна полиция“,СДВР

ОСЪЖДА А. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 200/двеста/лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.